

РЕШЕНИЕ

№ 426

гр. София, 21.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 15-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на двадесет и трети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Даниела Дончева

Членове: Красимир Маринов
Капка Павлова

при участието на секретаря Невена Б. Георгиева
като разгледа докладваното от Капка Павлова Въззивно търговско дело № 20221001000316 по описа за 2022 година

С решение № 26624 от 21.12.2021г., постановено по т.д.№ 1642/2020г. по описа на СГС е отхвърлен предявеният от „ДЗИ –Общо застраховане“ ЕАД против „Застрахователно акционерно дружество Армеец“ АД иск с правно основание чл.213,ал.1 от КЗ /отм./ за заплащане на сумата от 29858,02лв. за възстановяване на изплатеното от ищцовата страна обезщетение по полица №440215213005688/19.08.2015 г.за вреди, причинени на товарно ремарке марка KRONE с рег.№*** при пътно транспортно произшествие на 18.10.2015г. от водача на л.а. марка „ВОЛВО“ рег.№*** и обичайни разноски за определяне на обезщетението, както и иска с правно основание чл.86,ал.1 от ЗЗД за заплащане на сумата 4511,88лв. мораторна лихва за периода 03.03.2019г.-27.08.2020г.

Недоволно от така постановеното решение е останало „ДЗИ –Общо застраховане“ ЕАД и в законоустановения срок е подало въззивна жалба против същото. Моли се първоинстанционният съдебен акт да бъде отменен и вместо него да бъде постановен друг, с която предявеният иск да бъде уважен. Изразено е несъгласие с изводите на СГС, че става въпрос за непокрит риск по застраховка „Гражданска отговорност“. Счита, че дори водачът на застрахования автомобил да няма вина ЗАД „Армеец“ АД пак носи отговорност за настъпилите вреди по силата на сключения договор,тъй като тази отговорност включва както вредите за лични и противоправни действия на водача на автомобила, така и за несанкционните задължения за обезвреда на възложителя по чл.49 от ЗЗД за вреди, причинени на трети лица, на които е възложена работа, както и на собственика и лицето, под чийто надзор се намира вещта по чл.50 от ЗЗД за вреди, причинени от свойствата и

характеристиките на самата вещ.

Счита, че има нарушение на принципите, закрепени в Директива 2009/103/ от 16.09.2009г. на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година, която има за цел да бъде избегнато неоправданото стесняване на приложното поле на застраховка „Гражданска отговорност“.

Въззиваемата страна е подала отговорна жалбата, с която я оспорва. Излагат се доводи, че пътно-транспортно произшествие не е настъпило в резултат на деликт и поради това не се дължи възмездяване на вредите, настъпили от него съгласно действащия към датата на ПТП материален закон. Счита, че няма противоречие с Директива 2009/103/ от 16.09.2009г. Касаело се за случайно събитие, вследствие на което са настъпили вреди по имущество, които са обезщетени от застрахователя по застраховка „Каско“, каквото е нейното предназначение.

Софийският апелативен съд, като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид наведените във въззивната жалба оплаквания, намира за установено следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 269 от ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част. При проверката на правилността на първоинстанционното решение същият е обвързан от посоченото от страната във въззивната жалба, като служебно има правомощие да провери само спазването на императивните материалноправни разпоредби, приложими към процесното правоотношение.

В случая обжалваното решение е валидно и допустимо.

Във връзка с оплакванията за незаконосъобразност на същото настоящата инстанция намира следното:

По делото не се спори, а и се установява от събраните доказателства, че на 18.10.2015г. на главен път Севлиево-Велико Тръново в района на гр. Стражица, е настъпило ПТП между товарен влекач МЕРЦЕДЕС БЕНЦ АКТРОС с ДК№ ***, с прикачено товарно ремарке марка KRONE с рег.№*** и лек автомобил марка „Волво“ с ДК№ ***. В следствие на това произшествие са нанесени щети по ремаркетото на товарния автомобил. Същите са на стойност 28118,02лв. и са заплатени на застрахования.

Освен горната сума, ищцовото дружество е заплатило на „Примекс логистик“ ЕООД сумата от 1725 лв. за транспортиране на ремаркетото и е направило разходи във връзка с определяне на обезщетенията в размер на 15 лв.

Като безспорни и ненуждаещи се от доказване освен фактът на настъпване на ПТП на посочената в исковата молба дата са признати и следните факти:

= че между ищеца и собственика на увреденото имущество е сключена имуществена застраховка;

= че водачът на лекия автомобил е бил застрахован по риска „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при ответното дружество;

= че време на управление на МПС водачът на лекия автомобил е поучил инфаркт на миокарда, който е довел до моментална смърт;

= че ищцовото дружество е изплатило претендираната сума по заявка за отстраняване на причинени вреди в резултата на ПТП;

= че ответникът е бил поканен да възстанови сумата.

Спорно в случая е дали водачът на второто моторно превозно средство е имал вина за настъпване на произшествието и дали са налице предпоставките за ангажиране на отговорността на дружеството, което отговаря по сключената застраховка „Гражданска отговорност“.

По делото са събрани гласни доказателства – показанията на свидетеля Д. К. И.. Свидетелят разказва, че произшествието е станало сутринта на 18.1.2015г. в светлата част на денонощието на двулентов път в близост до с.Моравица между гр.Севлиево и гр.Велико Търново като товарният автомобил, който той управлявал се движел по посока към гр.Велико Търново.

Иванов твърди, че е управлявал камиона с прикачено товарно ремарке със скорост, която била в рамките на разрешената за този участък от пътя. Лек автомобил марка „Волво“ навлязъл в лентата за насрещното движение и настъпил челен удар между двете превозни средства. Свидетелят задействал спирачките инстинктивно. Камионът се обърнал на една страна и легнал върху колата.Ремаркетото било на пътя.

В последствие свидетелят разбрал от медицинската сестра от Бърза помощ,че шофьорът е починал в движение.

От приетата по делото съдебно - автотехническа експертиза, изготвена от вещото лице А. А. се установява, че ПТП е станало на прав участък на първокласен път ПП1-4, км 169+070 в посока от Варна към София между товарен автомобил- седлови влекач „Мерцедес Акрос“ с рег.№ ***, управляван от Д. К. И. като влекачът е теглил полуремарке „Крооне СД“ и лек автомобил марка „Волсво“ с рег.№ с рег.№ ***, управляван от Д. Т. К.. Товарният автомобил се е движел със скорост около 78 км/ч, а скоростта на лекия автомобил не е установена. Лекият автомобил е излязъл на прав участък след излизане от завой и се насочил плавно диагонално наляво. Когато е навлязъл с почти цялата си предна част в лентата за насрещно движение, е настъпил челен ексцентричен удар между двете превозни средства.

Водачът на товарния автомобил Мерцедес възприел движението на л.а.Волво от разстояние около 70 м и е реагирал със задействане на спирачките. Въпреки това не е имал възможност да спре автомобила преди мястото на удара и при скорост от около 54 км/ч се е ударил с навлезлия в лентата му л.а. Волво. Поради голямата разлика в масите- теглата на двата автомобила, кинетичната енергия на т.а. Мерцедес е била многократно по-голяма от енергията на лекия автомобил и затова вклинилия се в предната му лява част л.а.Волво е върнат назад и тласкан пред т.а.Мерцедес по платното за движение.

Товарният автомобил се е завъртял,, преминал е през лявата пътна лента и когато е

навлязъл в нервния терен вляво от пътя задно с полурамаркетото се е преобърнал надясно и е паднал с дясната си страна върху намиращия се в дясно л.а.Волво и го е смачкал.

Причината за създаване на опасната ситуация и настъпване на произшествието е навлизането на л.а.Волво в лентата за насрещно движение, където се е осъществил челния удар с товарния автомобил.

Експертът е определил действителната стойност на щетите, нанесени на товарно ремарке марка „Крьоне“ на 28118,02лв. Разходите, необходими за възстановяване на процесното ремарке са 40,82% от действителната му стойност, която е 68 875 лв.,а спрямо застрахователната стойност на същото 44 600лв., разходите за възстановяване са 63,04%.

Ремаркетото е ремонтирано в сервиз и е издадена фактура, приложена по делото. Към момента на експертизата за това ремарке имало действаща застраховка към „Дженерали застраховане“.

Посочено е, че стойността на обичайните ликвидационни разходи за застрахователните компании в България са в диапазона 15-30лв. на щета.

Съдът кредитира заключението на вещото като компетентно дадено и при съобразяване на наличните данни за произшествието.

Въззивният съд намира, че от така събраните доказателства става ясно, че основната причина за настъпване на произшествието е навлизането на л.а марка Волво в насрещната пътна лента за движение.

С оглед на приетите за безспорни факти това навлизане е станало в следствие на настъпилата мигновена смърт на водача на този автомобил по време на движение.

От правна страна:

Ищцовото дружество обосновава претенцията с наличие на валидно застрахователно правоотношение за автомобила, чието с движение е предизвикало ПТП с ответното застрахователно дружество. Ето защо искът е с правна квалификация чл.213,ал.1 от КЗ/отм./, приложим в конкретния случай по силата на § 22 КЗ. Съгласно тази норма в случаите, когато причинителят на вредата има сключена застраховка "Гражданска отговорност", застрахователят по имуществената застраховка встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или неговия застраховател по застраховка "Гражданска отговорност" - до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне, като може да иска обезщетението пряко от застрахователя.

Според разпоредбите на чл.257 и чл.267 от КЗ(отм.); застрахователят по задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е длъжен да покрие, в границите на определената в договора сума, отговорността на застрахования (собственик и всяко лице, което ползва МПС на законно основание) за причинените от него на трети лица имуществени или неимуществени вреди, свързани с притежаването и/или използването на МПС, за които застрахованият отговаря съгласно българското

законодателство или законодателството на държавата, в която е настъпила вредата.

За да бъде уважен предявеният иск е необходимо да са налице следните предпоставки: настъпило застрахователно събитие вследствие виновно и противоправно поведение на делинквента, плащане на застрахователно обезщетение от ищеца в размер на действителните вреди и сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите", по силата на който ответникът да е застраховал гражданската отговорност на водача на увреждащия автомобил.

В случая от събраните доказателства не може да се направи извод за наличие на виновно и противоправно поведение на водача на застрахования при ответника автомобил. Напротив- между страните е безспорно, че лицето е починало по време на движение на автомобила и загубата на управление се дължи на това обстоятелство. Последното пък изключва съзнателно поведение и субективно отношение на дееца към съответното действие. Следователно не е налице посоченият фактически състав и искът следва да бъде отхвърлен.

Доводите на въззивника, че отговорността на „ЗАД Армеец“ следва да се ангажира, тъй като по силата на договора за застраховка „Гражданска отговорност“ това дружество следва да отговаря както за вредите за лични и противоправни действия на водача на автомобила, така и за несанкционните задължения за обезвреда на възложителя по чл.49 от ЗЗД за вреди, причинени на трети лица, на които е възложена работа, както и на собственика и лицето, под чийто надзор се намира вещта по чл.50 от ЗЗД за вреди, причинени от свойствата и характеристиките на самата вещ не следва да се обсъждат, тъй като те са наведени за първи път във въззивната жалба и не са били предмет на първоинстанционното производство.

Неоснователно е позоваването на Директива 2009/103/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година относно застраховката "Гражданска отговорност" в смисъл, че съгласно същата застрахователят следва да отговоря и в случаите когато няма вина у водача на застрахования автомобил. Съгласно чл.3 от този нормативен акт, всяка държава – членка при спазване на член 5, предприема всички подходящи мерки с цел застраховането на гражданската отговорност при използването на превозни средства, които обичайно се намират на нейна територия и с цел застрахователният договор да покрива всички вреди, причинени на територията на другите държави, в съответствие с действащото законодателство на тези държави-членки. Следователно изрично е предвидено, че приложимо за правото на обезщетение е националното право и противоречие с посочената директива би било налице само ако от обхвата на застрахователното покритие са изключени определени хипотези, при които съгласно националното законодателство възниква деликтна отговорност на застрахованите лица. Настоящият случай не е такъв, което обуславя направения по-горе извод.

Първоинстанционното решение е в същия смисъл, поради което се явява правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на въззивното производство на въззиваемото дружество следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 300лв.

Водим от гореизложеното,Софийският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 26624 от 21.12.2021г., постановено по т.д.№ 1642/2020г. по описа на СГС .

ОСЪЖДА „ДЗИ –Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК 121718407 със седалище и адрес на управление гр.София, бул. „Витоша“ №89 Б да заплати на „Застрахователно акционерно дружество Армеец“ АД , ЕУИК 121076907 сумата 300 лв. юрисконсултско възнаграждение за въззивната инстанция.

Решението подлежи на касационно обжалване при наличие основанията по [чл. 280, ал. 1](#) и [ал. 2 ГПК](#) пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____